

Förenade målen C-424/10 och C-425/10

Tomasz Ziolkowski m.fl. och Marlon Szeja

mot

Land Berlin

(begäran om förhandsavgörande från
Bundesverwaltungsgericht)

”Fri rörlighet för personer — Direktiv 2004/38/EG — Permanent uppehållsrätt — Artikel 16 — Begreppet uppehålla sig lagligt — Vistelse grundad på nationell rätt — Vistelse som fullbordats innan den berörde medborgarens ursprungsstat anslöt sig till unionen”

Förslag till avgörande av generaladvokat Y. Bot, föredraget den 14 september 2011 I - 14038

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2011 I - 14051

Sammanfattning av domen

1. *Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38 — Permanent uppehållsrätt för unionsmedborgare (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38, artiklarna 7.1 och 16.1)*
2. *Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38 — Villkor för uppehållsrätt enligt unionsrätten (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38, artikel 37)*

3. *Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38 — Permanent uppehållsrätt för unionsmedborgare (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38, artiklarna 7.1 och 16.1)*

1. Artikel 16.1 i direktiv 2004/38 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier ska tolkas så, att en unionsmedborgare som uppehållit sig i mer än fem år i den mottagande medlemsstaten enbart med stöd av denna stats nationella rätt inte kan anses ha förvärvat en permanent uppehållsrätt enligt denna bestämmelse, då vederbörande, under sin vistelse, inte uppfyllde villkoren i artikel 7.1 i samma direktiv.

Med beaktande av det sammanhang i vilket det används och de mål som eftersträvas med direktiv 2004/38 ska begreppet uppehålla sig lagligt, som följer av uttrycket "har uppehållit sig lagligt" i artikel 16.1 i direktiv 2004/38, förstås som en vistelse som uppfyller villkoren i detta direktiv, bland annat dem som föreskrivs i artikel 7.1 häri. En vistelse som

överensstämmer med en medlemsstats lagstiftning men som inte uppfyller villkoren i artikel 7.1 i direktiv 2004/38 kan följaktligen inte anses "laglig" i den mening som avses i artikel 16.1 i direktivet.

(se punkterna 34, 46, 47, 51 samt punkt 1 i domslutet)

2. I artikel 37 i direktiv 2004/38 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier föreskrivs endast att direktivet inte hindrar att det i medlemsstaternas rättsordningar införs ett system som är mer förmånligt än det som inrättas genom direktivets bestämmelser. Detta innebär inte på något vis att dessa bestämmelser

ska integreras i det system som genomförs genom direktivet.

Det ankommer emellertid på varje medlemsstat att besluta inte enbart om ett sådant system ska införas utan även vilka villkor och verkningar systemet ska ha, i synnerhet vad gäller rättsverkningarna av en uppehållsrätt som beviljas enbart med stöd av nationell rätt.

(se punkterna 49 och 50)

3. Vistelser som en tredjeland-medborgare fullbordat på en medlemsstats territorium innan den förstnämnda staten anslöt sig till Europeiska unionen ska, i avsaknad av specifika bestämmelser i anslutningsakten, beaktas med avseende

på förvärv av en permanent uppehållsrätt enligt artikel 16.1 i direktiv 2004/38, om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, förutsatt att vistelsen skett i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 7.1 i direktivet.

Under förutsättning att den berörda personen kan styrka att vistelserna skett i enlighet med de föreskrivna villkoren, leder den omständigheten att sådana vistelser beaktas från och med den tidpunkt då den berörda medlemsstaten anslöt sig till unionen inte till att artikel 16 i direktiv 2004/38 ges retroaktiv verkan utan endast till att situationer som uppkommit före den tidpunkt då direktivet införlivades ges aktuella verkningar.

(se punkterna 62, 63 och punkt 2 i domslutet)